

[Knud Kristensen.]

til andet Arbejde. Jeg har paavist, at med de Lønningssatser, der fastsættes, bliver de paagældende ikke interesseret i at søge over til en stor Del af dansk Erhvervsliv, og jeg noterer, at ikke en af de ærede Forsvarere har kunnet indvende noget imod denne Betragtning. De har ikke forsøgt paa at bevise, at Arbejderne alligevel havde en Interesse i at gaa over til en stor Del af det Arbejde, som findes i dansk Erhvervsliv.

Naar det ærede Medlem Hr. Rager vilde give Venstre og mig Skylden for, at Landbrugets Kaar ikke er bedre, end de er, tror jeg, det er saa langt ude i det urimelige, at enhver kan se, at det intet som helst har at gøre med Virkeligheden. Naar vi i sin Tid stemte imod Smørloven, var det, fordi den var for ringe, den betød intet; naar vi stemte imod Kødloven, var det af samme Grund, og naar vi ikke vilde medvirke til en Gennemførelse af Renteloven, var det, fordi det ikke var en Foranstaltning, som forbedrede Produktionen, det var en social Understøttelse under Hensyn til dem, der var haardest ramt, og man hidrog ikke en eneste Øre til at gøre Landbruget mere rentabelt, ikke en eneste Øre til, at Fremstillingen af de Produkter gav et større Udbytte. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem skal gaa andre Steder hen med denne Argumentation, at det skulde være vor Skyld, at Landbruget i Forhold til de andre Erhverv havde det saa daarligt.

Saa sagde det ærede Medlem en Ting, som interesserede mig, det var, at i Henhold til Regeringens Forslag var der ogsaa Tvang til at tage Arbejde. Den anden ærede Ordfører for Regeringspartierne var indigneret over, at der i vort Ændringsforslag var Tale om Tvangsarbejde; jeg forstaaer altsaa, at der ogsaa i Regeringsforslaget er Tale om Tvangsarbejde, hele Forskellen er, at i Regeringsforslaget nedsettes Lønnen gennem Dagetallet; i vort Forslag er der Tale om en mindre Timeløn. Saa jeg synes, det ærede Medlem Hr. Riner-Jensen kunde afgøre dette Forhold med sin Minister og med det ærede Medlem Hr. Rager. For øvrigt kan jeg ikke se, at der staaer i Lovforslaget, at det skal ske, men det maa altsaa være Mening, og jeg erindrer ogsaa godt den tidligere Socialministers Udtalelse i saa Henseende.

Men det fremgaar i hvert Fald ikke saa tydeligt af Paragrafferne, at vi kunde føle os tilfredse dermed, og derfor foreslaar vi det indsat. Naar det er Mening, at det skal være saaledes, hvorfor kan man saa ikke skrive det i Lovforslaget? Det er det, vi har tilladt os at foreslaa.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som talte om, at vi havde stillet os forskelligt med Hensyn til Administrationen af denne Lov og Valutaloven, skal jeg sige, at det beror paa en Misforstaaelse. Vi havde netop ogsaa til Valutaloven stillet Forslag om, at et Rigsdagsudvalg skulde være med i Administrationen, vel at mærke, naar det havde noget at sige. Det, vi var imod, var at nedsætte et saadant Udvalg, som ingenting havde at sige, ingen Indflydelse havde, som kun kunde snakke med. I øvrigt vil jeg sige, at vi er ikke saa meget Tilhængere af, at man sætter Udvalg ind i Administrationen, men en anden Ting er det jo, hvor man giver Regeringen en saa vidtgaaende Bemyndigelse, at normalt skulde det i Virkeligheden henhøre under Lovgivningsmagten. Derfor siger vi: Hvis det af praktiske Grunde er ugørligt at lade Lovgivningsmagten træffe Bestemmelse, fordi der skal træffes hurtige Beslutninger, kan vi gaa med til at delegere denne Rigsdagens Myndighed til et saadant Udvalg.

Maa jeg her sige til den højtærede Minister, at naar han ogsaa var saa indigneret over, at Rigsdagens Finansudvalg, derigennem ogsaa Landstinget, skulde have noget med det at gøre, og siger: Nej, de maa lovgive, og saa maa det være os, Regeringen, der administrerer, saa kan han meget vel faa det paa den Maade, saa tager vi Lovforslagene, efterhaanden som de kommer, og gennemfører dem i Folke-ting og Landsting, med Beregninger over Arbejderne og Bevilling af Pengene. Det er jo en Imødekommenhed over for Ministeren, at vi siger: Ja, det er muligt, at der kan komme Tilfælde, hvor Rigsdagen ikke er inde, hvor man kan have Brug for det, og saa vil vi ikke have noget imod, at Finansudvalgene kan give den Tilslutning, som ellers den samlede Rigsdag skulde give!

Men Ministeren maa virkelig være klar